

Sygn. akt IIK 170/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Raszkiewicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Marzena Białocerkowicz

w obecności prokuratora Prok. Rej. Jarosława Pawluczuka

po rozpoznaniu w dniach: 15.09.2016 r., 23.05.2017 r., 05.07.2017 r., 07.02.2018 r., 01.03.2018 r. sprawy

1. G. G. (1) syna J. i J. z domu S.,

ur. (...) w C.,

oskarżonego o to, że:

I. W czerwcu 2013 w K. dokonał przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 480 zł przekazanych przez P. Z. i stanowiących zapłatę za usługę osuszania budynku przy ul. (...) w K. zleconą firmie PPHU (...) zs w M. powodując straty w wysokości 480 zł na szkodę J. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k.

II. W grudniu 2013 w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 7.134 zł przekazanych w formie gotówki przez M. F. (1) z firmy (...) s.c. zs w K. i stanowiących zapłatę za usługę osuszania budynków przy ul. (...) w K. zleconą firmie PPHU (...) zs w M., po czym przedłożył wymienionemu w celu użycia za autentyczny podrobiony dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 10.12.2013 z nakreślonym podrobionym podpisem J. B. (1) powodując straty w kwocie 7.134 zł na szkodę J. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. W lutym 2014 r. w D., działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 6.000 zł przekazanych w formie gotówki przez K. W. i stanowiących zapłatę za usługę osuszania budynku w D. zleconą firmie PPHU (...) zs w M., powodując straty w kwocie 6.000 zł na szkodę J. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k.

IV. W dniu 14 lipca 2014 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 23.185,50 zł przekazanych przez W. P. Fundacji (...) zs w K. za pośrednictwem przelewu bankowego na rachunek bankowi (...) S.A. o nr (...) i stanowiących zapłatę za usługę osuszania pomieszczeń przy ulicy (...) w K. zleconą firmie PPHU (...) zs w M., powodując straty w kwocie 23.185,50 zł na szkodę J. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k.

V. W okresie od 07 października 2014 do 05 maja 2016 r. w J., działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał przywłaszczenia powierzonego mu w użytkowanie przez J. B. (1) mienia ruchomego w postaci dwóch osuszaczy

kondensacyjnych marki A. (...) o wartości 200 zł każdy oraz dwóch osuszaczy kondensacyjnych (...) 500 o wartości 750 złotych każdy, powodując tym samym straty powodując straty w łącznej kwocie 1.900 zł na szkodę J. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

2. M. G. (1) córki E. i J. z domu B.,

ur. (...) w M.,

oskarżonej o to, że:

VI. W grudniu 2013 w K., działając wspólnie i w porozumieniu z G. G. (1) dokonała przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 7.134 zł przekazanych w formie gotówki przez M. F. (1) z firmy (...) s.c. zs w K. i stanowiących zapłatę za usługę osuszania budynków przy ul. (...) w K. zleconą firmie PPHU (...) zs w M., po czym przedłożył wymienionemu w celu użycia za autentyczny podrobiony dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 10.12.2013 z nakreślonym podrobionym podpisem J. B. (1) powodując straty w kwocie 7.134 zł na szkodę J. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VII. W lutym 2014 r. w D., działając wspólnie i w porozumieniu z G. G. (1) dokonała przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 6.000 zł przekazanych w formie gotówki przez K. W. i stanowiących zapłatę za usługę osuszania budynku w D. zleconą firmie PPHU (...) zs w M., powodując straty w kwocie 6.000 zł na szkodę J. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k.

VIII. W dniu 14 lipca 2014 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z G. G. (1) dokonała przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 23.185,50 zł przekazanych przez W. P. Fundacji (...) zs w K. za pośrednictwem przelewu bankowego na rachunek bankowi (...) S.A. o nr (...) i stanowiących zapłatę za usługę osuszania pomieszczeń przy ulicy (...) w K. zleconą firmie PPHU (...) zs w M., powodując straty w kwocie 23.185,50 zł na szkodę J. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k.

IX. W okresie od 07 października 2014 do 05 maja 2016 r. w J., działając wspólnie i w porozumieniu z G. G. (1) dokonała przywłaszczenia powierzonego jej w użytkowanie przez J. B. (1) mienia ruchomego w postaci dwóch osuszaczy kondensacyjnych marki A. (...) o wartości 200 zł każdy oraz dwóch osuszaczy kondensacyjnych (...) 500 o wartości 750 złotych każdy, powodując tym samym straty powodując straty w łącznej kwocie 1.900 zł na szkodę J. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

ORZĘKA :

I. Oskarżonego ***G. G. (1)*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach opisanych od I do IV aktu oskarżenia, z tą zmianą w opisach punktów II do IV, iż eliminuje z nich okoliczność, że działał wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) i za to, przy zastosowaniu art. 4§1 kk:

a) za czyn opisany w punkcie III i IV, na podstawie art. 284 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91§1 kk skazuje go na ***karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności zaś na mocy art. 33§2 kk orzeka karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek grzywny po 30 (trzydzieści) złotych jedna stawka***

b) za czyn opisany w punkcie II skazuje go, na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., opierając wymiar kary o przepis art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., na **karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

c) za czyn opisany w punkcie I na podstawie art. 284 § 1 k.k. skazuje go na **karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**;

II. Na podstawie art. 92§2 kk w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **G. G. (1) jedną łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności ;

III. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **G. G. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby lat 3 (trzech)**;

IV. Oskarżoną **M. G. (1)** uniewinnia od wszystkich zarzucanych jej czynów

V. **G. G. (1)** uniewinnia od zarzutu popełnienia czynu V;

VI. Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego **G. G. (1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego J. B. (1) w kwocie 1000 (jednego) tysiąca złotych**;

VIII. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego G. G. (1) kwotę 780 złotych opłaty na rzecz Skarbu Państwa złotych tytułem opłaty i obciąża go w 1/2(jedna druga) pozostałymi kosztami procesu;

VIII. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **G. G. (1)** na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. (1) kwotę 13 985,80 złotych tytułem zwrotu za wydatki.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił , co następuje:

Pokrzywdzony J. B. (1) rozpoczął jednoosobową, zarejestrowaną w 2010 roku, działalność gospodarczą pod firmą (...). Działalność ww. firmy polegała m.in. na osuszaniu budynków. Jako, że była to pierwsza aktywność gospodarcza pokrzywdzonego, po zakończonych studiach , w działalności ww. firmy, w formie pomocy, udzielał się jego ojciec M. B. (1). Działalność gospodarczą pokrzywdzony organizował na terenie Polski w nieformalnych oddziałach. W 2012 roku J. B. (1) postanowił rozwinąć działalność na terenie południowej Polski. M. B. (1) spotykał się w 2012 roku z J. i A. M.. W trakcie towarzyskiej rozmowy podjął decyzję o skontaktowaniu G. G. (1), który zamieszkuje w K., z synem. G. i B. G. byli wspólnymi znajomymi ww. świadków jak i M. B. (1), jak również znali J. B. (1). J. B. (1) za pośrednictwem ojca zaproponował G. G. (1) pracę w firmie (...). Konkludując, powyższe ustalenia, relacje zawodowe przeplatały się z relacjami towarzyskimi, głównie za sprawą ojca pokrzywdzonego. J. B. (1) w 2012 roku dysponował specjalistycznym sprzętem jak i wiedzą techniczną dotyczącą procesu osuszania . Dostarczył on G. G. (1) specjalistyczne osuszacze kondensacyjne o nazwie A.. Urządzenia te nie posiadają oznakowań indywidualnych. Z przekazania rzeczy nie został sporządzony protokół ani inny dokument. W lipcu 2012 roku pokrzywdzony zatrudnił w firmie (...) zawierając z nim umowę na wykonywanie na rzecz firmy pracy. Pisemna umowa miała tytuł - umowa o pracę W umowie jako wynagrodzenie strony wskazały płace w wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia . W rzeczywistości natomiast umowa dotyczyła wynagrodzenia wynikowego wynoszącego 50% zysków za wykonane przez G. G. (1) prace na rzecz C.. Rozliczenia finansowych dokonywał pokrzywdzony po przesłaniu mu przez oskarżonego wyliczeń , dokumentów, przychodów i kosztów. W tym czasie oskarżony G. G. (1) korzystał również ze świadczeń emerytalnych jako były żołnierz. Umowa o pracę z G. G. (1) wygasła z dniem 31 marca 2013 roku a z dniem 15 marca 2013 roku pokrzywdzony zawarł umowę o pracę z M. G. (1). M. G. (1) jest z wykształcenia pedagogiem i około rok wcześniej utraciła pracę w szkole. Umowa o pracę była zawarta na czas nieokreślony z wynagrodzeniem 1/4 minimalnego wynagrodzenia w gospodarce. M. G. (1) nie było wypłacane wynagrodzenie a oskarżony opłacał z ww. umowy opłaty ZUS. Faktyczne relacje zatrudnienia w pomiędzy oskarżonym G. G. (1) a pokrzywdzonym nie uległy żadnej zmianie.

W czerwcu 2013 roku G. G. (1) w K. dokonał przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 480 zł przekazanych przez P. Z. i stanowiących zapłatę za usługę osuszania budynku przy ul. (...) w K. zleconą firmie PPHU (...). O powyższym pokrzywdzony dowiedział się z informacji od P. Z., który rozliczał się z G. G. (1) za wykonaną usługę. W marcu 2014 roku żądanie rozliczenia skierował P. Z. do właściciela firmy, tj. J. B. (1). Sąd B. ustalił, że wykonana usługa nie była z nim rozliczana przez G. G. (1). Ta okoliczność spowodowała, że J. B. (1) rozpoczął weryfikowanie prac i rozliczeń G. G. (1) na rzecz firmy (...).

Kolejno na przełomie lipca i sierpnia 2014 roku J. B. (2) dowiedział się o wykonanej i nierozliczonej z nim pracy przez G. G. (1) u świadka K. W. zamieszkałego w D.. Mianowicie w lutym 2014 r. w D., dokonał przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 6.000 zł przekazanych w formie gotówki przez K. W. i stanowiących zapłatę za usługę osuszania budynku w D. zleconą firmie PPHU (...) w M.. Okoliczność powyższa wynika z rozliczeń i interwencji ubezpieczyciela, który również zgłosił zastrzeżenia co do umowy bezpośrednio J. B. (1) jako właścicielowi firmy. Świadek K. W. zawierał umowę z firmą pokrzywdzonego, której dane ustalił samodzielnie ze stron internetowej. Prace wykonywał G. G. (1). Natomiast wystawiany fatycznie dokument przez G. G. (1) w postaci faktury zapłaty był na firmę jego żony M. G. (1) o nazwie I.. Ostatecznie K. W. nie otrzymał zwrotu kwoty pieniędzy wynikających z ubezpieczenia mieszkania. Świadek K. W. dokonywał faktycznych rozliczeń finansowych gotówką do tzw. „ręki”, z oskarżonym G. G. (1).

Na przełomie maja i czerwca 2014 roku zatrudniona wówczas w „C.,, M. G. (1) podała pokrzywdzonemu J. B. (1) informację o wykonanej pracy na rzecz Opery (...) w K.. Natomiast w dniu 14 lipca 2014 r. w K., G. G. (1) dokonał przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 23.185,50 zł przekazanych przez W. P. Fundacji (...) zs w K. za pośrednictwem przelewu bankowego na rachunek bankowi (...) S.A. o nr (...) i stanowiących zapłatę za usługę osuszania pomieszczeń przy ulicy (...) w K. zleconą firmie PPHU (...) w M.. Po interwencji pokrzywdzonego u świadka W. J. otrzymał on informację, że pieniądze przelał w kwocie określonej jak na fakturze na konto wskazane mu w emailu przez G. G. (1). Transakcji dokonała jego małżonka. Konto wskazane przez G. G. (1) była kontem innym niż firmy (...) i należało do M. G. (1).

Na przełomie listopada i grudnia 2014 roku z J. B. (1) skontaktował się przedstawiciel firmy (...) z K.. Przedmiotem rozmowy była okoliczność wykonania na rzecz ww. usługi osuszania. Przesłał J. B. (1) kopie faktury za wykonaną usługę. Faktury takiej J. B. (1) natomiast nie wystawiał co wyklucza równocześnie okoliczność, że pod taką fakturą się podpisywała. W grudniu 2013 w K., oskarżony G. G. (1) dokonał przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy w kwocie 7.134 zł przekazanych w formie gotówki przez M. F. (1) z firmy (...) s.c. zs w K. i stanowiących zapłatę za usługę osuszania budynków przy ul. (...) w K. zleconą firmie PPHU (...) zs w M., po czym przedłożył wymienionemu w celu użycia za autentyczny podrobiony dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 10.12.2013 z nakreślonym podrobionym podpisem J. B. (1). Wystawiona faktura (...)12/13 wskazywała jako sprzedawcę firmę (...) natomiast nie był wskazany w fakturze nr konta bankowego ww. firmy oraz jej dane teleinformatyczne. M. F. (2) opłacił fakturę gotówką. Faktura została dostarczona dla wyżej wymienionego po zapalacie. M. F. (1) przekazał ją właścicielowi spółki, w której był zatrudniony. Ww. dokument jako potwierdzenie do reklamacji przesłany był pokrzywdzonemu przez firmę (...) living. Pod ww. dokumentem pokrzywdzony nie składał podpisu gdyż nie wystawiał ww. faktury ani nie miał z nią kontaktu.

Powyższy stan faktyczny Sad ustalił w oparciu o dowody osobowe ujawnione w trakcie rozprawy i przesłuchania świadków w drodze pomocy prawnej. Mianowicie zeznań: pokrzywdzonego k 627-633, świadka M. B. (2) k 736-742,, J. M. k 633-635, 296v, A. M. k. 635-636, K. W. z k 80v-81 i przesłuchania w drodze pomocy prawnej, P. Z. k. 89 i przesłuchanie w drodze pomocy prawnej, M. F. (3) k. 92-93i przesłuchanie w drodze pomocy prawnej w aktach, W. J. k 157-158i przesłuchanie w drodze pomocy prawnej. Dokumentów ujawnionych na k 856 zawnioskowanych aktem oskarżenia do ujawnienia, dokumentów ujawnionych na k 856, opinii psychiatrycznych k.563-573.

Oskarżony G. G. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd nie dał wiary wersji oskarżonego, która gdy ja się zreasumuje sprowadza się do tezy, że pomiędzy nim a pokrzywdzonym istniało porozumienie w postaci obligacyjnej umowy nienazwanej, tzw. spółki cichej. Natomiast wykonanie prac uzyskanie kwot i nie zgłoszenie tego

pokrzywdzonemu do rozliczeń oskarżony weksluje na konto zaliczek w rozliczeniach firmy oraz zwrotu kosztów, które poniósł i które wylicza na kwoty rzędu około 80000 złotych. Wyjaśnienia oskarżonego, które ujawnił on w toku postępowania sądowego są, w oczywisty sposób dla sądu, obraną przez oskarżonego linią obrony, która nie może ostać się tak w świetle zebranego materiału dowodowego jak też jej oceny z punktu widzenia doświadczenia życiowego i logiki. Osad wyjaśnień jw. wskazuje, że są one próbą zamianie odpowiedzialności związanej z przywłaszczeniem mienia, która jawi się, w ocenie Sądu, w dość przejrzystym mechanizmie. Modus operandi polegał na tym, że w sytuacji płatności gotówką, za faktury, oskarżony nie ujawniał ich do rozliczeń a w sytuacji np. Opery (...) przelewu dokonano na rachunek bankowy nie firmy (...) a na prywatne konto żony oskarżonego. Taki kamuflaż, w ocenie oskarżonego skutecznie uniemożliwiał kontrolę wykonanych prac, co w rzeczywistości następowało, aż do momentu włączenia się w ten proces czynnika zewnętrznego. Prezentowana linia obrony, zdaniem sądu meriti, oparta jest na tezie jednego Judykatów SN z dnia 11 03 2003 roku, V KK 212/02 LEX, nr. (...) wskazującego na relacje wspólników spółki cywilnej wykorzystujących mienie wspólne w postaci przychodów do zaspokojenia wydatków związanych z funkcjonowaniem spółki. Z tezy wyroku wyprowadzić można wniosek, że nie można przypisać przywłaszczenia rzeczy z uwagi na jej surogację jej do majątku spółki a tym samym brak jest przywłaszczenia rzeczy cudzej. Natomiast powyższego opisanego stanu nie można wprost przetransponować na grunt niniejszej sprawy. Wynika to, tak z powodu ustaleń faktycznych przeczących temu by pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym była zawarta umowa obligacyjna spółki w jakiegokolwiek formie. Po wtóre, wynika to z okoliczności faktycznych w jakich doszło do przywłaszczenia mienia przez oskarżonego. Odnosząc się do pierwszej kwestii. Z materiału dowodowego w szczególności zeznań pokrzywdzonego i jego ojca wynika, że oskarżony wykonywał prace w ramach firmy (...). Nie doszło pomiędzy nim a pokrzywdzonym do złożenia takich oświadczeń woli, w sferze cywilnej, by można uznać ich relację jako partnerskie w spółce. Zaprzecza temu konsekwentnie J. B. (2) jak i faktycznie inicjujący zdarzenia gospodarcze w firmie (...) jego ojciec M. B.. Kolejno brak jest jakiegokolwiek dokumentów, także prywatnych, które wskazywałyby, że pomiędzy stronami była zawarta umowa spółki. Brak jest inwestycji oskarżonego w majątek firmy, kolejno faktyczny brak jest dochodzenia roszczeń, które miał mieć oskarżony wobec pokrzywdzonego. Brak jakiegokolwiek dokumentów dowodów pisemnych podważa wiarygodność twierdzeń oskarżonego, jego małżonki i świadków z kręgu rodzinnego, czy znajomych oskarżonego o formie pracy z pokrzywdzonym. Należy w tym zakresie wskazać, że tego rodzaju twierdzenie oskarżonego, na jego korzyść, skoro takie wyjaśnienie, zdecydował się złożyć, podlega regułom oceny jak każdy dowód. W tym zakresie ocenić należy dwa dokument w postaci umów o prace zawartych przez J. B. (3) z G. G. (1) i jego małżonką. Po pierwsze, umowy te wskazują na pozór w zakresie oświadczeń woli wszystkich podmiotów umowy. W rzeczy samej wynagrodzenia wskazane w tych umowach były fikcyjne. J. B. (1) tą okoliczność przyznaje i weksluje ją na zdarzenie związane z zawarciem umowy i rolę w tym zakresie swego ojca. Przede wszystkim podnieść należy, że G. G. (1) a później B. G. zatrudnieni zostali na umowy o pracę, w wymiarach ustalonych w umowach, li tylko z tego powodu by zabezpieczyć ich prywatne interesy związane z ubezpieczeniem społecznym. Te zważenia jawią się jako wiarygodne zwłaszcza, że nie jest kwestionowane przez strony faktyczny sposób rozliczeń w postaci podziału zysku po połowie. Kolejno, uzasadnieniem takiego stanowiska Sądu jest okoliczność, że de facto zatrudnienie oskarżonego a później jego małżonki było również wynikiem znajomości i relacji towarzyskiej ich z ojcem pokrzywdzonego oraz rekomendujących oskarżonego świadków- małżeństwa M.. Sekwencja czasowa tych umow wskazuje, że również należy dać wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, iż de facto była to ta sama umowa gdyż realnie po rozwiązaniu umowy z oskarżonym i zawarciu jej z B. G. nic w sposobie funkcjonowania firmy ani w sposobie i wysokości wynagrodzenia nie uległo zmianie. Umowy o prace były fikcyjne, co potwierdzają obie strony sporu. W rzeczy samej okoliczność ta utrudnia ocenę materiału dowodowego lecz nie go nie wyklucza, wsparta w tym wypadku o wiedzę i doświadczenie życiowe. Natomiast zupełnie kluczowym w tym zakresie wydaje się dowód z zeznań P. Z.. Świadek ten, dla którego okoliczność formy zatrudnienia oskarżonego, była zupełnie nieistotna, na marginesie swojego problemu, w sposób oczywisty przedstawia relacje pracownicze oskarżonego z J. B. (1). Jest to dowód konsekwentny i wiarygodny zwłaszcza z uwagi na brak zainteresowania powyższą kwestią świadka P.Z.. Mianowicie tak słuchany w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem świadek Z. relacjonuje stosunki pomiędzy oskarżonym a J. B. (1) jako stosunek szefa do podwładnego (k 89 ,, ...interweniowałam u jego szefa,,). Tą okoliczność rozwinął w słuchany przed Sądem gdzie wielokrotnie, że oskarżony wskazywał, na relacje pracownicze łączące go z J. B. (1) (str. 4, 6 przesłuchania świadka w drodze pomocy prawnej). Ten dowód jest wystarczający dla oceny rzeczywistej relacji gospodarczej pomiędzy oskarżonym a J. B. (1). Przeczy on w oczywisty sposób wyjaśnieniom na te okoliczności oskarżonego, M. G. (1) jak i zeznaniom P. L., M. G. (2) i A.

L. na okoliczność istnienia spółki.. Świadczenie ww. w ocenie Sądu mogą być zainteresowani rozstrzygnięciem sprawy na korzyść oskarżonego li tylko z tego powodu gdyż w różny sposób związani są emocjonalnie z oskarżonym. Kolejna kwestia wskazana wyżej dotyczy modus operandi . Oskarżony w swych wyjaśnieniach nie kwestionuje tego, że nie zawiadamiał J. B. (1) o wykonanej pracy na rzecz P. Z. (k 621) , nie zawiadamiał o wykonanej pracy na rzecz firmy (...) living (k 621), podobnie jak z wykonanej pracy u świadka W. (k 621) a odniesieniu do zapłaty za wykonane prace w Operze kameralnej, na wskazany przez niego inny niż firmowy nr konta bankowego. Przywłaszczenie odbywały się zatem, w sytuacji płatności gotówkowej, w ten sposób , że takie zdarzenie nie było ujawniane do rozliczeń. Natomiast w sytuacji obrotu bezgotówkowego wskazano na inny niż firmowy nr konta. O ww. transakcjach pokrzywdzony dowiadywał się przypadkowo na skutek zdarzeń i działań osób trzecich. Tak w przypadku świadka W. z interwencji ubezpieczyciela , w sprawie reklamacji właścicieli firmy (...) living i interwencji P. Z..

Odnosząc się do twierdzeń linii obrony oskarżonego dotyczących się wzajemnych rozliczeń

W ocenie sądu ta kwestia w linii obrony, wskazującą na brak znamienia „cudzego mienia,, , na gruncie ustaleń niniejszej sprawy jako braku znamion występku przywłaszczenia jest przeceniona.

Mianowicie, odnieść powyższe należy do ustaleń dokonanych w sprawie. W rzeczy samej nie jest sporne w tym zakresie, że wynagrodzenie ustalane pomiędzy stronami wynikały z osiągniętego zysku, który miał być dzielony po połowie. Sąd zatem przyjmuje, że przychód osiągany z wykonywanej pracy przed tym podziałem był majątkiem wspólnym. Utrwalone stanowisko tak judykatury jak i doktryny wskazuje, że przywłaszczenia można dokonać przywłaszczając majątek wspólny. Także w ramach tego samego przekonania można wskazać, na pieniądze jako przedmiot przywłaszczenia. Wskazać również należy, że strona przedmiotowa przywłaszczenia wskazuje na li tylko zamiar powiększenia swego majątku kosztem osoby pokrzywdzonej (wyrok SN z 11 03 2003 roku V KK 212/02). Zatem zamiar występku przywłaszczenia może być różny od zamiaru zaboru mienia w celu przywłaszczenia. Zamiar przywłaszczenia sprowadza się li tylko do objętego jego wolą włączenia rzeczy do majątku sprawcy (wyrok SN z 06 05 2014 roku, V KK 316/03) . Kolejno na kanwie rozliczeń gospodarczych SN wskazał , że koniecznym jest wskazanie, że zatrzymanie rzeczy było bezprawne – bez żadnego ku temu tytułu.(wyrok SN z dnia 24 04 2007 roku, IV KK 34/07). Transponując powyższe na grunt niniejszej sprawy, to oskarżony przyjmował całość przychodu za wykonane prace bądź nie informując o tym pokrzywdzonego lub wskazując na konto przelewu inne konto niż firmy (...). Istotne jest w przywłaszczeniu, że oskarżony całość ww. kwot wprowadzał do swojego majątku kosztem majątku pokrzywdzonego. Natomiast nieistotna dla bytu przestępstwa przywłaszczenia jest kwestia możliwych rozliczeń za wykonane prace zgodne z umową podziału zysku oskarżonego z pokrzywdzonym. Oskarżony nie miał tytułu do rozporządzenia mieniem w ten sposób, że całość przychodu z konkretnych zdarzeń – wykonanych prac - włączał do swojego majątku. Co więcej, w ocenie Sądu, oskarżonego nie łączył węzeł spółki z pokrzywdzonym i był, on osobą wykonującą prace w ramach firmy (...) zaś tytuł do wynagrodzenia nabywał wraz z rozliczeniem ujawnionych, zaksięgowanych przychodów wg ustaleń umownego podziału zysków.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. G. (1) w tym jedynie zakresie w jakim nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów.

Odnosnie czynu IV i V przeciwko G. G. (1) i M. G. wskazać należy , że oskarżyciele nie wykazali przekonującymi dowodami, iż oskarżeni dokonali przywłaszczenia powierzonej im rzeczy. Takie stanowisko wynika z zaprzeczenia oskarżonych. Po wtóre, okoliczności braku możliwości wskazania cech indywidualnych urządzeń A. a nadto z oświadczenia pokrzywdzonego, który ostatecznie na k 633 wskazał, że nie było dokumentu przekazania sprzętu. Sprzęt jw. był on przekazywany w również w innym czasie w W.. Tam także nie sporządzano protokołów przekazania. Kolejno w trakcie użytkowania sprzętu było jego brakowane czy też dokonywano jego kradzieży. Ostatecznie przyjąć należy, że oskarżyciel nie wykazał dowodami, na tyle wystarczającymi, by przyjąć sprawstwo oskarżonych w zakresie zarzutów opisanych wyżej.

Takie samo przekonanie Sądu tyczy się oskarżonej M. G. (1) . Działanie wspólnie i w porozumieniu nakłada na oskarżyciela obowiązek wykazania tej z postaci sprawstwa. Działanie takie polega na zrealizowaniu ustawowych

znamion czynu zabronionego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą (lub osobami). Konstrukcja ta pozwala na przypisanie odpowiedzialności każdemu ze współsprawców za to, co uczynili pozostali, jeżeli pozostawało to w ramach porozumienia. Jego zasadniczym elementem jest istniejące między współsprawcami porozumienie, obejmujące wspólną realizację ustawowych znamion czynu zabronionego. Forma porozumienia jest dowolna, istotne jest tylko, aby porozumienie rzeczywiście istniało. (zob. wyrok SN z dnia 24 .05 1976 , OSNKW 1976, nr.9, poz. 117)

Innymi słowy chodzi o dowodowe wykazania czy w konkretnych przypadkach objętych zarzutami aktu oskarżenia istniał complot pomiędzy oskarżonymi. Takiego materiału dowodowego oskarżyciele, zdaniem Sądu, nie dostarczyli . Przede wszystkim okoliczności , że oskarżona była zatrudniana i w jakikolwiek sposób zaangażowana w działalność firmy (...) nie dowodzi jeszcze, że brała udział w popełnieniu przestępstw zarzucanych jej w akcie oskarżenia. Przekonanie o powyższym pokrzywdzonego i świadka M. B. (3) nie jest wystarczającym dowodem. Natomiast materiał dowodowy w postaci przesłuchań , w szczególności przesłuchania świadków K. W. z k 80v-81 i przesłuchania w drodze pomocy prawnej, P. Z. k 89 i przesłuchanie w drodze pomocy prawnej, M. F. (2) k 92-93i przesłuchanie w drodze pomocy prawnej w aktach, W. J. k 157-158i przesłuchanie w drodze pomocy prawnej wskazuje , że ich kontakt z firma (...), w ramach przedmiotowej sprawy, ograniczony był jedynie do kontaktu z G. G. (1). Po wtóre, z zeznań J. B. (1) wynika, że zatrudnienie M. G. (1) nie zmieniło relacji jego z oskarżonym G. G. (1). De facto G. G. (1) pracował dla firmy (...) na tych samych warunkach a umowa o pracę oskarżoną, w ten sam sposób jak umowa dotycząca tego oskarżonego, była pozorna. Jedynym elementem dowodowo związanym, ewentualnej „wspólności,, działań jest zatem okoliczność przelewu na konto bankowe oskarżonej zapłaty za wykonana usługę dla Opery (...) w K.. Jednakże ustalenia w tym zakresie , zwłaszcza zeznania świadka J. wskazują, że nie kontaktował się on z oskarżoną M. G. (1) a jedynie z oskarżonym G. G. (1). Wyjaśnienia oskarżonej, w zakresie przyczyn przelewu nie zostały dowodem podważone. Wskazują one na to , że taki przelew został dokonany na skutek działań oskarżonego G. G. (1). Nie ma dowodu zatem, że przelew który wykonała żona świadka J., na wskazany przez G. G. (1) nr konta bankowego, był przedmiotem jego wcześniejszego przestępczego uzgodnienia z oskarżoną (zob. wyjaśnienia oskarżonej z k 625). Takie założenie przeczyłoby zasadzie przewidzianej w art.5§2 k.p.k. Nie można pominąć, w takiej ocenie jej wyjaśnień, również roli procesowej w jakiej oskarżona została postawiona. Z jednej strony przedstawiono jej zarzuty związane z popełnieniem czynów wspólnie i w porozumieniu z mężem z drugiej strony , w ocenie Sądu, wyjaśnienia jej są również elementem linii obrony oskarżonego, o czym Sąd nadmienił wyżej.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w tym dowodowym z opinii biegłych lekarzy psychiatrów . Opinie biegłych są jasne i nie budzą wątpliwości Sądu. Natomiast w kwestii rozliczeń stron wynikających z emaili to w ocenie Sądu wnioskowanie , że są to tytuły dające podstawę roszczenia, to zważywszy na brak formalnej reakcji ze strony oskarżonego , Sąd traktuje je jedynie jako prezentację oczekiwań oskarżonego w tym zakresie. W ocenie sądu nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy o przestępstwo przywłaszczenia.

Sąd zważył , co następuje:

W tym stanie sprawy Sąd uznał oskarżonego G. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów (za wyjątkiem czynu V). Oskarżony czyny popełnił z zamiarem bezpośrednim , umyślnie. Wyczerpał swoim działaniem dyspozycje art. 284§1kk. i art. 270§1kk.

Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego uznając go za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach opisanych od I do IV aktu oskarżenia, z tą zmianą w opisach punktów II do IV, iż wyeliminował z nich okoliczność, że działał wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) i za to, przy zastosowaniu art. 4§1 kk:

a) za czyn opisany w punkcie III i IV, na podstawie art. 284 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91§1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności zaś na mocy art. 33§2 kk oraz orzekł karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek grzywny po 30 (trzydzieści) złotych jedna stawka

b) za czyn opisany w punkcie II skazał go, na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., opierając wymiar kary o przepis art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

c) za czyn opisany w punkcie I na podstawie art. 284 § 1 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 92§2 kk w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu G. G. (1) jedną łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności ;

III. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego G. G. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzech);

IV. G. G. (1) uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu V;

V. Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego G. G. (1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego J. B. (1) w kwocie 1000 (jednego) tysiąca złotych;

VI. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego G. G. (1) kwotę 780 złotych opłaty na rzecz Skarbu Państwa złotych tytułem opłaty i obciążył go w 1/2(jedna druga) pozostałymi kosztami procesu;

VII. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego G. G. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. (1) kwotę 13 985,80 złotych tytułem zwrotu za wydatki.

Przy określaniu wymiaru kary wymierzonej oskarżonemu Sąd kierował się wskazanymi w art. 53 k.k. dyrektywami wymiaru kary, biorąc pod uwagę cele kary w zakresie jej społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego. W szczególności Sąd uwzględnił rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, w zakresie której Sąd uwzględnił rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej przestępstwem, pobudki i motywację oskarżonego, działającej z chęci przysporzenia majątku oraz sposób i okoliczności jego popełnienia. Sąd wziął również pod uwagę w ramach znacznej społecznej szkodliwości czynu fakt, iż zachowanie oskarżonego pozostawało w znacznej dysharmonii pomiędzy zachowaniem powinnym i było bez wątpienia przejawem rażącego lekceważenia przez niego podstawowych zasad obowiązującego porządku prawnego. Niewątpliwie przypisane przestępstwa stanowiły znaczną szkodliwość społeczną, które winno się spotkać ze stanowczą represją karną. Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał również umyślne działanie oskarżonego i premedytację w działaniu.. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował niekaralność oskarżonego, pozostawanie w stałym związku i ustabilizowany sposób życia.

Zdaniem Sądu dolegliwość tak wymierzonej kary, określona zgodnie z zasadą indywidualizacji odpowiedzialności karnej, nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości przestępstwa popełnionego przez oskarżonego oraz wywrze na niego prawidłowy wpływ wychowawczy i zapobiegawczy, czyniąc jednocześnie, zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd przyjął ,że wobec oskarżonego istnieje podstawa do zastosowania środka probacji w postaci warunkowego zwieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby . Zakres tego środka przewidziany w ustawie spowodował również zastosowanie przepisu art. 4§1 kk i Sąd stosował ustawę względniejszą co do całości rozstrzygnięcia.

Sąd orzekł o środku karnym z art. 46§2 kk (art. 4§1kk) orzekając ją w formie nawiązki . Analizując kompensacyjny charakter tego środka Sąd odnosi się do swoje stanowiska prezentowanego wyżej w przedmiocie różnicy zakresu przywłaszczenia z zaborem mienia w celu przywłaszczenia. W tym przypadku taka dystynkcja prowadzi do wniosku, że może istnieć różnica pomiędzy wysokością przywłaszczonego mienia a realną szkodą wynikającą z przywłaszczonego mienia. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie gdyż przywłaszczony przychód przez oskarżonego był podstawą do rozliczeń stron . Takie wnioskowanie można wyprowadzić z przytaczanej wyżej tez judykatury i doktryny o

możliwości przywłaszczenia również rzeczy wspólnej. Dlatego w tej sprawie Sąd ograniczył orzeczenie kompensacyjne do orzeczenia nawiazki podstawiając wysokość roszczenia do czynności stron w innych postępowaniach.

Na podstawie art. 627 k.p.k., Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłaty i koszty postępowania, jak w wyroku oraz zasądził wydatki wg. spisu wydatków przedłożonych przez pełnomocnika .

Oskarżoną M. G. (1) Sąd uniewinnił od wszystkich zarzucanych jej czynów . Koszty postępowania w tym zakresie pokrywa Skarb Państwa.